

på nuværende tidspunkt omfattet af lov om visse betalingsmidler.

Selvom denne type virksomhed ikke er omfattet af direktivet, foreslås denne virksomhedstype medtaget, da den er omfattet af reguleringen i dag. Den vil dermed fortsat være omfattet af bestemmelserne om god skik for finansielle virksomheder samt hæftelses- og ansvarsreglerne, og dermed de vigtige regler om forbrugerbeskyttelse. Det foreslås derfor, at Finanstilsynet giver virksomheder, der ønsker at udøve denne type virksomhed, en tilladelse til udbud af betalingstjenester. Der vil blive stillet krav om, at disse virksomheder har forsvarlige forretningsgange, men der stilles ingen kapitalkrav til denne type virksomhed, der ligeledes reguleres som virksomheder med begrænset tilladelse, dvs. med et begrænset tilsyn.

3.2. Lovforslagets indhold

I det følgende beskrives hovedelementerne i lovforslaget og direktiv om betalingstjenester. Det skal i den forbindelse nævnes, at erhvervsdrivende også er omfattet af forbrugerbeskyttelsesreglerne i forslag til lov om betalingstjenester, men at loven ved aftale mellem parterne kan fraviges på visse områder. I det følgende behandles forbrugere og erhvervsdrivende som udgangspunkt under ét.

Forslagets kapitel 5 indeholder betalingstjenestedirektivets krav til meddelelse af oplysninger til brugerne, som implementeres med lovforslaget. Der er for eksempel tale om oplysninger til brugerne forud for og efter en gennemført betalingstransaktion.

Inden en bruger påbegynder en betalingstransaktion, skal brugere af enkeltstående betalingstjenester, det vil sige de, der ikke er omfattet af en rammeaftale, på en lettilgængelig måde have en række informationer om vilkårene, herunder eventuelle gebyrer, gennemførelsestid og eventuelt vekselkurser. Når en betalingstransaktion er gennemført, skal både betaleren og betalingsmodtageren have de relevante oplysninger, der gør det muligt at identificere betalingstransaktionen, beløbet, gebyrer, samt eventuelt vekselkurs, valutaomregning og valørdag. Der foreslås samtidig et forbud mod, at en udbyder af betalingstjenester opkræver et gebyr for at levere de lovpligtige oplysninger.

I forbindelse med indgåelse af rammeaftaler om betalingstransaktioner skal brugerne have en række detaljerede oplysninger om aftalens indhold og betingelser, herunder hvilke ydelser aftalen omfatter, varighed og opsigelsesvilkår m.v., inden aftalen indgås. Brugere skal endvidere have oplysninger om gennemførte transaktioner på samme måde som for enkeltstående

de betalinger. Når man har indgået en rammeaftale, kan brugerne dog nøjes med at modtage oplysningerne samlet én gang om måneden.

For en række betalingsinstrumenter, der anvendes til mindre betalinger, foreslås lempelige krav i relation til oplysning i forhold til, hvad der er beskrevet ovenfor.

Forslagets kapitel 6 gennemfører direktivets regler om rettigheder og pligter for kunder og udbydere af betalingstjenester.

Brugeren af et betalingsinstrument er forpligtet til at anvende et udleveret betalingsinstrument i overensstemmelse med betingelserne. Brugeren er endvidere forpligtet til at underrette udbyder, når brugeren bliver opmærksom på tab, tyveri eller anden uautoriseret brug af et betalingsinstrument. Brugeren skal desuden træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte et betalingsinstrument, herunder for at sikre koden.

Udbyderen skal sikre sig, at et betalingsinstruments sikkerhedsforanstaltninger ikke er tilgængelige for andre end brugeren. Udbyderen må ikke uopfordret sende et betalingsinstrument til en bruger, medmindre det drejer sig om udskiftning af et eksisterende betalingsinstrument.

En udbyder er ansvarlig for brugerens direkte tab som følge af manglende eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktioner. De gældende danske hæftelsesregler giver forbrugeren en bedre beskyttelse end direktivets hæftelsesregler. På denne baggrund foreslås de gældende danske hæftelsesregler videreført.

En betalingstransaktion anses for at være autoriseret, hvis betaler har givet samtykke til at gennemføre transaktionen. Efter direktivet gælder særlige regler om uautoriserede betalingstransaktioner. Direktivet fastlægger, at betaler som udgangspunkt højst skal hæfte for 150 euro, der skyldes brug af et tabt eller stjålet betalingsinstrument, eller hvis betaleren for eksempel har undladt at beskytte koden, eller et betalingsinstrument er uberettiget tilegnet. Hvis betaleren for eksempel har undladt at opfylde sine forpligtelser ved forsæt eller grov forsømmelse, hæfter betaleren ubegrænset. Medlemsstaterne har dog mulighed for at begrænse det ovenfor nævnte ansvar yderligere.

Det foreslås at videreføre det gældende udgangspunkt i lov om visse betalingsmidler om, at udstederen i forhold til forbrugeren skal bære tabet som følge af misbrug af kortet. Endvidere foreslås den gældende regel videreført, hvorefter en forbruger hæfter med op til 1.200 kr. som følge af andres uberettigede anvendelse af betalingsmidlet, hvis for eksempel pinkoden er anvendt. I helt særlige tilfælde hæfter en forbruger